

Er referens M2016/00838/R
Miljö- och energidepartementet
Rättssekretariatet
Kansliråd
Lina Oskarsson
m.registrator@regeringskansliet.se
lina.oskarsson@regeringskansliet.se

2017-02-17

Remissyttrande till *Rapport om Sveriges genomförande av Århuskonventionen*

Sveriges Jordägareförbund (förbundet) har med intresse tagit del av rapporten om Sveriges genomförande av Århuskonventionen och vill framföra följande synpunkter.

Förbundets medlemmar utgörs av landsbygdsföretagare med större egendomar. På dessa bedrivs i huvudsak aktivt och långsiktigt jord- och skogsbruk. Genom denna verksamhet skapas förutsättningar för hållbar produktion i form av samhällsnytta såsom livsmedel, virke, förnybar energi, våtmarker, biologisk mångfald i jord- och skogsbruksmark m.m. Liksom andra organisationer som representerar markägare eller andra brukare av jorden, bedriver förbundets medlemmar även aktiv miljö- och naturvård. Att dessa organisationer är miljöorganisationer är något som erkänns i de rättsprocesser som bl.a. jägarnas organisationer varit inblandade i.

I rapporten används en betydligt snävare definition av miljöorganisation, vilken enbart omfattar organisation med ett rent bevarandeperspektiv. Ett flertal exempel nämns hur dessa mottagit ekonomiskt stöd och involverats i olika informations- och beslutsprocesser. Det finns inte ett enda exempel på hur miljöorganisationer med ett markägarperspektiv har främjats. Rapporten bör lyfta fram denna skevhet alternativt hur alla miljöorganisationer – oavsett typ – har involverats.

I rapporten nämns Skogsstyrelsens beslut om att offentliggöra avverkningsanmälningar. Detta beslut har väckt stort missnöje, och t.o.m. anstöt, hos skogsägarna. Beslutet är även föremål för en pågående rättsprocess i vilken det ifrågasätts. Detta bör nämnas i rapporten.

Det vore även lämpligt med ett resonemang om varför en anmälan som görs av en privatperson tydligen ska offentliggöras, medan många av regeringens egna beslut, t.ex. strandskyddsärenden, inte finns tillgängliga på internet. Här framstår det som att det ställs höga krav på tillgänglig information avseende privatpersonen, medan staten har lägre krav på sig själv.

Det hävdas att en utökad talerätt inte lett till några större konflikter. Detta påstående överensstämmer alls inte med verkligheten. Det område där en utökad talerätt varit mest framträdande avser beslut om skydds- och licensjakt på stora rovdjur. Här har det från privatpersoner, intresseorganisationer och politiker framförts omfattande kritik mot detta beslut. Även detta borde framgå av rapporten.

I rapporten hänvisas till ett flertal pågående initiativ avseende talerätt. Med anledning av att rapporten uttryckligen ska redogöra för hur Sverige genomfört Århuskonventionen borde dessa initiativ inte ingå i rapporten. De har ännu inte genomförts och därmed är de heller inte relevanta, ännu.

Det är inte självklart att ett korrekt genomförande av Århuskonventionen innebär att alla förvaltningsbeslut rörande miljöfrågor ska vara möjliga att överklaga, eller att alltför (läs: mindre och med kortare historik) organisationer ska medges talerätt. Det måste göras en avvägning mot vikten av att upprätthålla förvaltningsbesluts rättskraft. Det kan vid en alltför långtgående talerätt för miljöorganisationer skapas en misstro mot rättskraften i förvaltningsbeslut, med följd att färre ansökningar om miljötillstånd görs – vilket medför färre och stagnerande verksamheter med negativa följder för arbetstillfällen, levande landsbygd och – på sikt – en negativ utveckling för mer energieffektiva och miljöanpassade verksamheter.

Sveriges Jordägareförbund

Anders Grahn
Generalsekreterare